

bringade vid Kum-daria. Och då jag kl. $\frac{1}{2}$ 2 satt och ordnade mitt pick och pack för den långa och ovissa färden, utropade Chen och Kung plötsligt och på samma gång:

”Där kommer doktor Hummel!”

”Vad menar ni?” frågade jag.

”Ja, se själv!”

Jag tog kikaren. Mycket riktigt. Där kom han med raska steg upp från flodstranden, åtföljd av ett par av sina män. I den glödande sommarhettan var han klädd i pyjamas och solhjälm, hade rakat av sig skägget och såg frisk och välmående ut. Ömsesidig glädje, omfamning och störtsjöar av frågor och svar.

Allt var färdigt för mitt uppbrott. Serat stod och väntade med bilen. Det återstod blott att lasta Yews och mitt bagage. Det kunde taga en kvart — och om Hummel kommit en kvart senare hade jag redan varit på väg till Korla. Han kom sålunda i sista minuten!

”Men varför bär du högra armen i band och varför är din hand förbunden?”

Han skrattade: ”Ja, en rätt otrevlig historia. På en jaktutflykt vid Kum-daria överraskade Konstantin och jag en vildsvinsfamilj och fångade tre små grisar, som vi sedan dess haft i en låda ombord. En gång då jag matade dem, blev jag huggen i tummen av en av de tre och fick en rätt otäck blodförgiftning, som i två veckor hållit mig bunden vid bädden, oförmögen att arbeta. Jag gjorde själv ett operativt ingrepp, som lindrade, och jag är nu i det närmaste återställd. Om några dagar är jag fullkomligt frisk igen.”